

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619203698
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619203698.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníková 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190 proti žalovanej Y. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX/X, XXX XX A. o zaplatenie 329,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec sp.zn. 9Csp/96/2019-67 zo dňa 30. októbra 2019 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec sp.zn. 9Csp/96/2019-67 zo dňa 30. októbra 2019 potvrdzuje.
- II. Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí v prvej výrokovej vete žalobu proti žalovanej o zaplatenie istiny vo výške 60,00 Eur, odplaty vo výške 56,00 Eur, zmluvného úroku vo výške 47,00% ročne zo sumy 200,00 Eur počnúc od 18.08.2015 do 14.09.2015, zmluvného úroku vo výške 47,00% ročne zo sumy 165,00 Eur počnúc od 15.09.2015 do 15.10.2015, zmluvného úroku vo výške 47,00% ročne zo sumy 130,00 Eur počnúc od 16.10.2015 do 13.11.2015, zmluvného úroku vo výške 47,00% ročne zo sumy 95,00 Eur počnúc od 14.11.2015 do 08.12.2015, zmluvného úroku vo výške 47,00% ročne zo sumy 60,00 Eur počnúc od 09.12.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 116,00 Eur počnúc od 18.08.2016 do zaplatenia, poplatku za upomienky vo výške 180,00 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 33,00 Eur zamietol.

2. V druhej výrokovej vete nepriznal žalovanej náhradu trov sporu proti žalobcovi.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou doručenu okresnému súdu dňa 19.08.2019 domáhal zaplatenia celkovej sumy 329,- Eur s príslušenstvom, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny 60,- Eur, odplaty vo výške 56,- Eur, poplatku za upomienky vo výške 180,- Eur, zmluvnej pokuty vo výške 33,- Eur, zmluvného úroku vo výške 47% ročne zo sumy 200,- Eur od 18.08.2015 do 14.09.2015, zo sumy 165,- Eur od 15.09.2015 do 15.10.2015, zo sumy 130,- Eur od 16.10.2015 do 13.11.2015, zo sumy 95,- Eur od 14.11.2015 do 08.12.2015, zo sumy 60,- Eur od 09.12.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 116,- Eur od 18.08.2016 do zaplatenia. Svoj nárok žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.08.2015 poskytol žalovanému úver vo výške 200,- Eur, ktorý sa zaviazal vrátiť a zaplatiť odmenu, úrok spojený so spotrebiteľským úverom. Odplata bola dohodnutá vo výške 56,- Eur, úrok vo výške 47% ročne a termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 18.08.2016. Vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru ako neoddeliteľnej súčasť zmluvy o úvere bola dohodnutá zmluvná

pokuta 33,- Eur v prípade neuhradenia celkovej čiastky úveru v lehote uvedenej v zmluve o úvere. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil a žalobca ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy a v zmysle všeobecných obchodných podmienok vyúčtoval na ťarchu žalovaného za 6 upomienok dohodnutý poplatok 30,- Eur, spolu vo výške 180,- Eur. Podľa žalobcu žalovaný uhradil z poskytnutého úveru sumu 140,- Eur.

4. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie vyzval uznesením zo dňa 10.09.2019 žalobcu na doplnenie žaloby a predloženie dôkazov a výzvou zo dňa 18.09.2019 ho vyzval na predloženie zmenky. Požadované dôkazy predložené žalobcom neboli a žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

5. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie okrem iného zistil, že žalovaný v predloženej úverovej zmluve potvrdil, že úver žiada poskytnúť zmenkou a v prípade poskytnutia zmenkou zároveň potvrdzuje jej prevzatie. Žalovaný podpísal uvedenú zmluvu 18.08.2015.

6. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie posúdil vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský, pričom dojednania spotrebiteľskej zmluvy boli vopred pripravené veriteľom a inkorporované do všetkých spotrebiteľských zmlúv uzatváraných v čase platnosti všeobecných obchodných podmienok. Súd prvej inštancie zistil, že predmetom zmluvy mal byť bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 200,- Eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť odplatu a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia predstavovalo sumu 150,- Eur a žalovaný sa zaviazal na vrátenie sumy 350,- Eur. Z tejto sumy 150,- Eur predstavuje dohodnutá odplata 56,- Eur a úrok 47% ročne z poskytnutej sumy 200,- Eur predstavuje 94,- Eur. Túto celkovú sumu 350,- Eur sa žalovaný zaviazal uhradiť do 18.08.2016. Okrem toho sa žalobca domáhal od žalovanej aj zaplatenia zmluvnej pokuty 33,- Eur z dôvodu neuhradenia celkovej sumy v lehote dohodnutej v zmluve o úvere a sumy 180,- Eur za 6 upomienok po 30,- Eur, ktorá výška poplatku za upomienky bola dohodnutá vo všeobecných obchodných podmienkach.

7. Okresný súd konštatoval, že žalobca tvrdil, že poskytol žalovanému úver 200,- Eur, avšak v zmluve o úvere v časti „potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru“ je uvedené, že žalovaný ako spotrebiteľ vlastnoručným podpisom potvrdil, že úver žiada poskytnúť zmenkou a v prípade poskytnutia zmenkou potvrdzuje svojim podpisom jej prevzatie. Okresný súd zdôraznil, že žalobca na výzvu súdu uvedenú zmenu nepredložil. Poukázal na skutočnosť, že podľa § 132 ods.1 CSP má strana sporu povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Sankciou za nespĺnenie týchto povinností je strata sporu. Podľa okresného súdu ak žalobca chcel preukázať, že žalovanému skutočne vyplatil finančné prostriedky, mal predložiť o tom listinný dôkaz, pretože podľa zmluvy o úvere mal žalovaný žiadať poskytnutie úveru zmenkou, avšak žalobca žiadnu zmenu nepredložil a nepredložil ani listinný dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, že žalovanému poskytol finančnú hotovosť vo výške 200,- Eur. Žalobca nepredložil ani dôkaz o vedení účtu k zmluve o spotrebiteľskom úvere, na ktorom by boli zaevidované skutočne poskytnuté finančné prostriedky, ale aj finančné prostriedky uhradené žalovaným. Je povinnosťou žalobcu hodnoverne preukázať, že dlžník plní v prospech veriteľa na úhradu dlhu, ktorý vznikol z konkrétnej zmluvy o úvere. Okresný súd zdôraznil, že vyzval žalobcu na predloženie dôkazov, z ktorých bude zrejmé poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému, že žalovaný čiastočne finančné prostriedky aj uhradil, ktorým dátumom bolo poskytnuté plnenie na úhradu. Žalobca však predložil len zmluvu o spotrebiteľskom úvere a všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré neboli žalovaným ani podpísané. Z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia o zaplatenie uplatnenej sumy s príslušenstvom okresný súd žalobu v celom rozsahu v prvej výrokovej vete zamietol.

8. Proti uvedenému rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. V odvolaní poukázal na skutočnosť, že medzi stranami sporu bola uzatvorená dňa 18.08.2015 Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 615610045, ktorou bol žalobcom ako veriteľom žalovanému ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 200,- Eur. Žalovaný v tejto zmluve vyhlásil a svojim podpisom potvrdil, že úver bol poskytnutý zmenkou. Žalobca poukázal na to, že žalovaný v zmluve vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou.

9. V odvolaní žalobca odkázal na znenie § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, za splnenia ktorých sa považuje spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov. Podľa žalobcu nedošlo k naplneniu tohto zákonného dôvodu a preto nie je možné zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za

bezúročnú a bez poplatkov. V odvolaní sa ďalej zaoberal dohodou o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov odkazom na bod 3. úverovej zmluvy. Uviedol, že v zmluve je jednoznačne rozlíšená splátka istiny, úrokov a poplatkov (300,- Eur + 56,- Eur + 94,- Eur = jedna splátka vo výške 350,-Eur). Podľa žalobcu konštatovanie okresného súdu o absencii údaju o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru je nesprávne s odkazom na bod 3. zmluvy o úvere. Poukázal na to, že ak mal žalovaný pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu, mohol do 14 dní od jej podpisu odstúpiť od nej bez uvedenia dôvodu. Uvádza, že žalovaný nebol žiadnym spôsobom k podpisu zmluvy donútený a podpisy vykonal bez psychického a fyzického nátlaku. Odkázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/343/2013. Žalovaný si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy. Pri prejave vážnosti vôle odkázal na viaceré rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Podľa žalobcu dohoda o úrokovej sadzbe spĺňa náležitosti ustanovené zákonom a nemožno ju považovať za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Dospel k záveru, že na určenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov nie je naplnený žiaden predpoklad. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie a uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 Civilný sporový poriadok (CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol podľa § 378 ods. 1 a §219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 18.08.2018 strany sporu uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 615610045 na základe ktorej sa žalobca ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému ako spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 200,00 Eur a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje 150,00 Eur, t.j. žalovaný mal zaplatiť celkom 350,00 Eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola v Zmluve uvedená vo výške 56,00 Eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 28,00%, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie. Úrok bol dohodnutý vo výške 47,00% ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splácania úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 94,00 Eur. Spotrebiteľ sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 350,00 Eur, ak nie je dohodnuté inak do 18.08.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Zmluvné strany sa dohodli, že doba trvania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 18.08.2016. V prípade ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaviazal veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,00 Eur. Spotrebiteľ sa zaviazal podľa zmluvy uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,00 Eur, a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. Spotrebiteľ svojim vlastnoručným podpisom potvrdil, že úver žiada poskytnúť zmenkou (v prípade poskytnutia zmenkou spotrebiteľ zároveň svojim podpisom potvrdzuje prevzatie zmenky).

13. Z obsahu spisu vyplýva aj to, že súd prvej inštancie vyzval žalobcu výzvou zo dňa 18.09.2019 na predloženie zmenky alebo iného dôkazu o vyplatení finančných prostriedkov žalovanému podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 615610045. Žalobca na výzvu súdu nereagoval a ním požadované listiny nepredložil.

14. Podľa § 52 ods.1 zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj OZ) v znení účinnom ku dňu 18.08.2015 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods.2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých

účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 1 ods.2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 18.08.2015 (ďalej aj ZoSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa čl. 8 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj CSP) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

18. Podľa § 132 ods.1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

19. Podľa § 153 ods.1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

20. Podľa § 153 ods.2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

21. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

22. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

23. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne posúdil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. V konaní súdu prvej inštancie nezistil odvolací súd žiadne vady a súd sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami žalobcu. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie neodňal stranám sporu možnosť konať pred súdom, preto sa stotožňuje s jeho záverom o zamietnutí žaloby v celom rozsahu. Vzhľadom na obsah a rozsah žalobcom podaného odvolania odvolací súd dodáva k veci nasledovné.

24. Súd prvej inštancie správne posúdil vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský v zmysle § 52 a nasl. OZ, pričom predmetná zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Táto skutočnosť sporná v konaní nebola.

25. Ako to správne konštatoval súd prvej inštancie, z obsahu predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že úver mal byť žalovanému poskytnutý zmenkou (v prípade poskytnutia zmenkou žalovaný ako spotrebiteľ svojim podpisom potvrdzuje prevzatie zmenky), pričom pod týmto ustanovením sa nachádza podpis žalovaného ku dňu 18.08.2015. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď v súlade s ust. § 295 CSP vyzval žalobcu na preukázanie jeho tvrdenia o poskytnutí úveru tým, že žalobca predloží predmetnú zmenku, resp. listinné doklady preukazujúce poskytnutie dohodnutého úveru žalovanému. Žiadne zo súdom požadovaných dokladov predložené neboli.

26. Za daného skutkového stavu a dôkaznej situácie je záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní poskytnutia úveru žalovanému správny. Žalobca nepreukázal, že vôbec nejaký úver bol žalovanému poskytnutý. Z ustanovenia zmluvy o úvere o tom, že úver mal byť poskytnutý vo forme zmenky nevyplýva reálne poskytnutie finančných prostriedkov. Zmenka mala zrejme v tomto prípade slúžiť ako platobný prostriedok. Žalobca nepredložil súdom požadovanú zmenku, z ktorej by vyplývala suma na tejto zmenke, nepredložil zmenku, z ktorej by vyplývalo, že sa malo jednať o platobný prostriedok, nepredložil

žiadan doklad, či zmenka bola predložená na vyplatenie a ak áno, kedy, v akom rozsahu a v akej výške, t.j. či vôbec reálne došlo k poskytnutiu úveru v sume 200,- Eur. Žiaden doklad požadovaný súdom prvej inštancie žalobca nepredložil, pričom v spotrebiteľských sporoch ako v sporoch so slabšou stranou je súd oprávnený podľa § 295 CSP vyzvať aj na tie dôkazy, ktoré žalovaným ako spotrebiteľom označené neboli. Súd prvej inštancie toto právo aj využil, avšak žalobca nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci reálne poskytnutie úveru a existenciu akéhokoľvek záväzku zo strany žalovaného.

27. Žalobca sa domáhal od žalovaného aj zaplata zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, pričom z obsahu žaloby vyplynulo, že žalovaný mal uhradiť sumu 140,- Eur v jednotlivých dátumoch a v závislosti od čiastočných úhrad žalobca uplatňoval aj dohodnuté úroky a úroky z omeškania. Žalobcom požadované úroky a úroky z omeškania z konkrétnych súm a od konkrétneho dátumu sú závislé od preukázania dátumu a výšky úhrad zo strany žalovaného. Žalobca nepreukázal ani len to, že žalovaný na jeho účet mal určité konkrétne čiastky v jednotlivých dátumoch uhradiť. Žalobca potom nepreukázal ani ním uplatnený nárok na úroky z omeškania z konkrétnych súm od konkrétnych dátumov.

28. Keďže žalobca nepreukázal reálne poskytnutie úveru, súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zamietol.

29. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 387 CSP potvrdil.

30. Žalobca podal odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu v celom rozsahu, vrátane výroku o náhrade trov konania. Hoci žaloba bola zamietnutá, t.j. žalovaný bol v konaní úspešný, okresný súd mu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi z dôvodu, že žalovanému žiadne trovy nevznikli. Aj v tejto časti je napadnuté rozhodnutie správne.

31. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania sa súd riadil ust. § 396 ods.1 CSP s použitím § 255 ods.1 CSP a § 262 ods.1 CSP a hoci bol žalovaný v odvolacom konaní úspešný, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd rozhodol, že mu nepriznáva nárok na ich náhradu voči žalobcovi.

32. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).